

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2000

Utgiven i Helsingfors den 7 juli 2000

Nr 658—663

INNEHÅLL

Nr		Sidan
658	Statsrådets förordning om Statens konstmuseum	1747
659	Statsrådets förordning om Vägförvaltningen	1751
660	Statsrådets förordning om Vägverket	1754
661	Statsrådets förordning om ändring av 6 § civiltjänstförordningen	1756
662	Handels- och industriministeriets förordning om dietiska produkter	1757
663	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring av bilaga 2 av jord- och skogsbruksministeriets beslut om marknadsföring av sättpotatis	1762

Nr 658

Statsrådets förordning om Statens konstmuseum

Given i Helsingfors den 29 juni 2000

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från undervisningsministeriet, föreskrivs med stöd av 1, 2 och 8 § lagen den 16 juni 2000 om Statens konstmuseum (566/2000):

Uppgifter och organisation

1 §

Statens konstmuseum skall utöver vad som bestäms i 1 § lagen om Statens konstmuseum (566/2000)

1) svara för utökning, dokumentation, skötsel och konservering av samlingarna och kunskapsreserverna,

2) ordna utställningar av inhemsk och utländsk konst,

3) göra allmänheten förtrogen med bildkonst och genom konstfostran öka allmänhetens kännedom om bildkonst,

4) ordna program som förenar olika konstarter,

5) bedriva publikationsverksamhet,

6) samarbeta med andra konstmuseer i syfte att utveckla konstmuseisektorn i landet,

7) delta i utbildning av personal inom museisektorn,

8) bedriva forskning i bildkonst i samarbete med andra instanser som bedriver forskning,

9) följa utvecklingen inom branschen, ta initiativ och göra framställningar som syftar

till att främja bildkonsten i Finland och avge utlåtanden i frågor som gäller bildkonst,

10) upprätthålla och utveckla internationella kontakter inom konstmuseisektorn och bildkonsten,

11) ge andra myndigheter samt i mån av möjlighet sammanslutningar och enskilda personer sakkunnighjälp i frågor som gäller det egna området, samt

12) sköta andra uppgifter som ålagts konstmuseet.

2 §

Verksamheten vid Statens konstmuseum styrs och övervakas av en direktion, som tillsätts av undervisningsministeriet för fyra år i sänder.

Till direktionen hör en ordförande och tre andra medlemmar. Medlemmar i direktionen är dessutom överdirektören för Statens konstmuseum och en person som personalen väljer inom sig för högst fyra år. Sistnämnda medlem har en personlig suppleant. Direktionen väljer vice ordförande inom sig.

Ministeriet fastställer direktionsmedlemmarnas arvoden.

3 §

Direktionen fattar beslut om

1) de allmänna verksamhetslinjerna för Statens konstmuseum och andra därmed jämförbara ärenden av vikt samt om verksamhets- och ekonomiplanen,

2) budgetförslaget för Statens konstmuseum och förslaget till resultatmål för konstmuseet,

3) godkännandet av bokslutet för Statens konstmuseum,

4) godkännandet av arbetsordningen för Statens konstmuseum, samt

5) övriga ärenden som genom denna förordning ålagts direktionen.

4 §

Direktionen sammanträder på kallelse av ordföranden eller vid förhinder för ordföranden av vice ordföranden.

Direktionen är beslutförför när ordföranden för mötet och minst två andra medlemmar är närvarande.

Vid direktionens möten fattas besluten med enkel röstmajoritet. Om rösterna faller lika avgör ordförandens röst.

I direktionen föredras ärendena av förvaltningsdirektören, museicheferna, centralarkivchefen eller någon annan tjänsteman till vars uppgifter föredragningen av ärendet hör.

5 §

Statens konstmuseum har en ledningsgrupp som behandlar i arbetsordningen fastställda ärenden.

6 §

Utöver vad som bestäms i 1 § lagen om Statens konstmuseum har konstmuseet en förvaltnings- och serviceenhet. Om de övriga enheterna bestäms i arbetsordningen.

Personalen och dess uppgifter

7 §

Chef för Statens konstmuseum är en överdirektör.

Chef för varje enskilt museum är en museichef. Chef för Centralarkivet för bildkonst är en centralarkivchef. Chef för förvaltnings- och serviceenheten är en förvaltningsdirektör.

Vid Statens konstmuseum finns dessutom annan personal i tjänsteförhållande och arbetsavtalsförhållande.

8 §

Överdirektören leder och utvecklar verksamheten vid Statens konstmuseum samt svarar för att de uppgifter som hör till konstmuseet sköts så att goda resultat uppnås. Överdirektören svarar dessutom för verkställandet av direktionens beslut.

9 §

Museicheferna, centralarkivchefen och förvaltningsdirektören skall

1) leda, utveckla och övervaka verksamheten vid sin egen enhet samt sköta fördelningen av de uppgifter som hör till enheten och se till att de utförs, samt

2) för direktionen och överdirektören föredra de till den egna enheten hörande ärenden som i arbetsordningen inte har anförtrotts någon annan tjänsteman.

Behörighetsvillkor för tjänsterna

10 §

Behörighetsvillkoren för tjänsterna vid Statens konstmuseum är

1) för överdirektören högre högskoleexamen, god förtrogenhet med verksamhetsområdet för Statens konstmuseum samt i praktiken visad ledarförmåga och erfarenhet av ledarskap,

2) för museicheferna, centralarkivchefen och förvaltningsdirektören högre högskoleexamen, god förtrogenhet med uppgiftsområdet för tjänsten och i praktiken visad ledarförmåga,

3) för intendenterna högre högskoleexamen och förtrogenhet med uppgiftsområdet för tjänsten, samt

4) för de övriga tjänstemännen den utbildning som tjänsten förutsätter.

Tillsättning av tjänsterna samt tjänstledighet och motsvarande befrielse

11 §

Generaldirektören utnämns av statsrådet utan att tjänsten förklaras ledig.

Museicheferna, centralarkivchefen och förvaltningsdirektören utnämns av direktionen.

Övriga tjänstemän eller personer i arbetsavtalsförhållande utnämns eller anställs av Statens konstmuseum på det sätt som bestäms i denna förordning eller föreskrivs i arbetsordningen.

Överdirektörs-, museichefs- och centralar-

kivchefstjänsterna kan tillsättas tills vidare eller för viss tid.

12 §

Överdirektören beviljas tjänstledighet av undervisningsministeriet. Om det är fråga om tjänstledighet som varar högst ett år eller tjänstledighet som baserar sig på lag eller tjänstekollektivavtal beviljas tjänstledigheten dock av direktionen. Av prövning beroende tjänstledighet som varar över ett år beviljas museicheferna, centralarkivchefen och förvaltningsdirektören av direktionen. I övriga fall beviljas tjänstledighet av överdirektören eller någon annan tjänsteman som ålagts denna uppgift i denna förordning eller i arbetsordningen.

Om utnämning till ett tidsbundet tjänsteförhållande beslutar samma myndighet som enligt 1 mom. beviljar tjänstledighet.

Handläggning och avgörande av ärenden

13 §

Ärenden som skall handläggas vid Statens konstmuseum avgörs på föredragning av

- 1) direktionen, eller
- 2) överdirektören eller någon annan tjänsteman som givits beslutanderätt i denna förordning eller i arbetsordningen.

14 §

Överdirektören avgör ärenden som gäller

- 1) resultatstyrning av Statens konstmuseum och resultatmål för enheterna samt fördelning av anslagen till enheterna,

- 2) utnämning och uppsägning av tjänstemännen vid Statens konstmuseum samt beviljande av tjänstledighet, om inte något annat bestäms i denna förordning, samt

- 3) andra ärenden som enligt denna förordning eller arbetsordningen inte har ålagts museicheferna, centralarkivchefen, förvaltningsdirektören eller någon annan tjänsteman.

15 §

Om överdirektören anser att ett ärendes principiella betydelse kräver det eller att andra särskilda skäl föreligger, kan överdirektören i enskilda fall förbehålla sig avgörandet av ett sådant ärende som annars skall avgöras av en museichef, centralarkivchefen, förvaltningsdirektören eller någon annan tjänsteman.

16 §

Museicheferna, centralarkivchefen eller förvaltningsdirektören avgör ärenden som gäller

- 1) resultatstyrning av verksamheten vid en enhet, förslag till resultatmål för enheten samt användning av de anslag som hör till enheten,

- 2) utnämning och uppsägning av tjänstemännen vid enheten samt anställning och uppsägning av personal i arbetsavtalsförhållande,

- 3) tjänstledighet och motsvarande befrielse för de tjänstemän och den personal i arbetsavtalsförhållande som avses i 2 punkten, samt

- 4) till enheten hörande ärenden som enligt denna förordning eller arbetsordningen inte har ålagts någon annan tjänsteman.

Museicheferna avgör dessutom ärenden som gäller

- 1) utökning av museets samlingar, utlåning och deponering av konstverk, samt

- 2) museets utställnings- och övriga programverksamhet.

I arbetsordningen kan någon annan tjänsteman förordnas att avgöra ärenden som hör till museicheferna, centralarkivchefen eller förvaltningsdirektören.

Särskilda bestämmelser

17 §

Statens konstmuseum kärar och svarar för statens räkning samt bevakar vid domstolar och andra myndigheter statens rätt och fördel i alla ärenden som hör till museets verksamhetsområde.

Förvaltningsdirektören har rätt att utan särskilt bemyndigande antingen själv eller genom ombud som förvaltningsdirektören har befullmäktigat företräda Statens konstmuseum samt bevaka dess rätt och fördel vid domstolar och andra myndigheter samt förrättningar.

Förvaltningsdirektören har rätt att för Statens konstmuseums del ta emot delgivning av stämning.

18 §

Närmare föreskrifter om organisationen vid Statens konstmuseum, enheternas och personalens uppgifter, handläggningen och avgörandet av ärenden samt andra interna

arrangemang som gäller verksamheten vid Statens konstmuseum meddelas i arbetsordningen.

Statens konstmuseum har ett säkerhetsreglemente, som godkänns av överdirektören.

19 §

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2000.

Den arbetsordning som har fastställts med stöd av de bestämmelser som gäller när den-

na förordning träder i kraft iakttas i tillämpliga delar tills en ny arbetsordning har godkänts med stöd av denna förordning.

Om en tjänst vid Statens konstmuseum har ledigförklarats innan denna förordning träder i kraft och om utnämning till tjänsten sker efter det att denna förordning trätt i kraft, tillämpas de bestämmelser som gäller vid i kraftträdandet.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 29 juni 2000

Kulturminister *Suvi Lindén*

Regeringsråd Erkki Norbäck

Nr 659

Statsrådets förordning om Vägförvaltningen

Given i Helsingfors den 29 juni 2000

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från trafikministeriet, föreskrivs med stöd av 3 och 5 § lagen den 16 juni 2000 om Vägförvaltningen (568/2000):

1 §

Vägförvaltningen

Vägförvaltningen har en centralförvaltning och en regionalförvaltning som består av vägdistrikt.

2 §

Uppgifter

För att fullgöra de uppgifter som föreskrivs i lagen om Vägförvaltningen (568/2000) skall Vägförvaltningen

1) ha hand om planering och programmering av väg- och trafikförhållandena, beställning av väghållningsprodukter och väghållningstjänster samt vägtrafikledningen och vägtrafikservicen,

2) godkänna sådana allmänna planer och vägplaner i fråga om allmänna vägar som inte skall godkännas av trafikministeriet,

3) fatta andra än i 2 punkten avsedda myndighetsbeslut om väghållningen i fråga om allmänna vägar,

4) samarbeta med de riksomfattande och regionala myndigheter och sammanslutningar som svarar för underhåll och utveckling av andra trafiksystem,

5) följa och främja utvecklingen på området, bedriva forskning och utvecklingsverksamhet i anslutning därtill samt delta i det internationella samarbetet på området,

6) sköta övriga uppgifter som ankommer på den och som är nödvändiga med tanke på underhåll och utveckling av vägtrafiksystemet samt de uppgifter och uppdrag som den särskilt åläggs av trafikministeriet.

3 §

Centralförvaltning

Centralförvaltningen styr, leder och utvecklar Vägförvaltningens verksamhet.

4 §

Regionalförvaltning

För den regionala skötseln av uppgifter som hör till Vägförvaltningen är landet indelat i vägdistrikt. Om distriktsindelningen beslutar statsrådet.

Vägdistriktet svarar för väghållningen inom sitt distrikt i enlighet med Vägförvaltningens principer och riktlinjer för verksamheten samt de mål som uppställts för distriktet.

Generaldirektören kan ålägga en regional enhet eller ett vägdistrikt att utföra uppgifter på ett område som hör till ett annat vägdistrikt.

5 §

Direktion

Direktionen styr och övervakar Vägförvaltningens verksamhet.

Direktionen består av en ordförande samt minst fyra och högst sex övriga medlemmar som skall vara förtrogna med Vägförvaltningens uppgiftsområde. En av medlemmarna skall representera Vägförvaltningens personal.

Statsrådet utnämner direktionens medlemmar för högst fyra år i sänder och utser

en av medlemmarna till ordförande och en till vice ordförande.

Trafikministeriet fastställer direktionsmedlemmarnas arvoden.

6 §

Direktionens uppgifter och verksamhet

Direktionen har till uppgift att

1) besluta om allmänna riktlinjer och mål för Vägförvaltningen med beaktande av trafikministeriets mål och riktlinjer för verksamheten,

2) besluta om organiseringen av Vägförvaltningens förvaltning,

3) besluta om Vägförvaltningens strategiska planer och program, budgetförslag och årsplan,

4) iaktta Vägförvaltningens verksamhet och uppnåendet av målen samt godkänna Vägförvaltningens bokslut,

5) meddela anvisningar från Vägförvaltningen, om den inte har överfört denna uppgift på generaldirektören eller någon annan tjänsteman vid Vägförvaltningen, samt

6) behandla andra ärenden som är vittsyftande och principiellt viktiga för Vägförvaltningen och som enligt direktionsordförandens beslut skall föredras för direktionen.

7 §

Direktionens sammanträden och beslutsfattande

Direktionen sammanträder på kallelse av ordföranden, eller då ordföranden har förhinder, på kallelse av vice ordföranden.

Direktionen är beslutförför vid sammanträden där ordföranden eller vice ordföranden samt minst tre andra medlemmar är närvarande.

Direktionens beslut fattas med enkel majoritet. Om rösterna faller lika blir direktionsens beslut det förslag som mötets ordförande har understött.

Direktionen meddelar närmare föreskrifter om behandlingen av ärenden i direktionen.

8 §

Vägförvaltningens tjänstemannaledning

Vägförvaltningens verksamhet leds av och för den svarar en generaldirektör, som biträds av direktörer och vägdirektörer. Härvid

skall beaktas Vägförvaltningens uppgifter och de mål som godkänts för Vägförvaltningen.

De som har en ledande uppgift inom Vägförvaltningen svarar för att verksamheten på deras områden ger resultat, är effektiv och utvecklas.

9 §

Avgörande av ärenden

Ärenden som ankommer på Vägförvaltningen avgörs av direktionen eller generaldirektören eller någon annan tjänsteman som har getts sådan befogenhet i arbetsordningen.

Generaldirektören avgör ärenden som inte skall avgöras av direktionen och som inte enligt arbetsordningen skall avgöras av någon annan tjänsteman.

Ärenden som ankommer på ett vägdistrikt avgörs av vägdirektören eller någon annan tjänsteman som har getts sådan befogenhet i arbetsordningen.

10 §

Behörighetsvillkor

Allmänt behörighetsvillkor för tjänsterna vid Vägförvaltningen är sådan skicklighet och förmåga som krävs för att tjänsteåligandena skall kunna skötas med framgång.

Dessutom fordras

1) av generaldirektören högre högskoleexamen, i praktiken visad ledarförmåga och förtrogenhet med verksamhetsområdet,

2) av direktören högre högskoleexamen, i praktiken visad ledarförmåga och god förtrogenhet med verksamhetsområdet, samt

3) av vägdirektören högre högskoleexamen, i praktiken visad ledarförmåga och god förtrogenhet med uppgifter som hör till väghållning.

11 §

Besättande av tjänster

Generaldirektören utnämns av statsrådet.

Direktörerna och vägdirektörerna utnämns av direktionen.

Andra tjänstemän och personal i arbetsavtalsförhållande inom centralförvaltningen utnämns eller anställs av generaldirektören,

om inte något annat bestäms i arbetsordningen.

Vid ett vägdistrikt utnämns tjänstemän och anställs personal i arbetsavtalsförhållande av vägdirektören, om inte något annat bestäms i arbetsordningen.

12 §

Tjänstledighet

Generaldirektören beviljas tjänstledighet av trafikministeriet. Tjänstledighet som varar längre än ett år och som inte grundar sig på lag eller tjänstekollektivavtal beviljas dock av statsrådet.

Direktörerna och vägdirektörerna beviljas tjänstledighet av generaldirektören.

Om beviljande av tjänstledighet för andra tjänstemän bestäms i arbetsordningen.

Vad som ovan i denna paragraf bestäms om tjänstemän gäller i tillämpliga delar även personal i arbetsavtalsförhållande.

13 §

Ställföreträdare

Vid förhinder för generaldirektören träder en av direktionen förordnad direktör i generaldirektörens ställe.

Ställföreträdare för direktörerna och vägdirektörerna förordnas av generaldirektören.

14 §

Företrädande vid Vägförvaltningen

Vägförvaltningens centralförvaltning kärar och svarar på statens vägnar och bevakar vid domstolar, andra myndigheter, skiljeförfaranden och andra motsvarande förrättningar statens rätt och fördel i alla ärenden inom Vägförvaltningens verksamhetsområde.

Helsingfors den 29 juni 2000

Minister *Kimmo Sasi*

den och andra motsvarande förrättningar statens rätt och fördel i alla ärenden inom Vägförvaltningens verksamhetsområde.

Direktören för centralförvaltningen eller ett ombud för direktören företräder Vägförvaltningens centralförvaltning.

Vägdirektören eller ett ombud för vägdirektören företräder staten i ärenden som gäller vägdistriktet och i vilka någon företrädare för centralförvaltningen inte uppträder.

15 §

Vägförvaltningens fasta egendom

Vägförvaltningen har rätt att köpa och hyra fast egendom som behövs för väghållningen.

16 §

Arbetsordning

Närmare bestämmelser om Vägförvaltningens organisation, de regionala enheternas och personernas uppgifter, avgörandet av ärenden och den övriga organiseringen av Vägförvaltningens verksamhet utfärdas i arbetsordningen.

Generaldirektören utfärdar arbetsordningen efter att ha hört direktionen.

17 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Byggnadsråd Juhani Tervala

Nr 660

**Statsrådets förordning
om Vägverket**

Given i Helsingfors den 29 juni 2000

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från trafikministeriet, föreskrivs med stöd av 7 § lagen den 16 juni 2000 om Vägverket (569/2000):

1 §

Vägverkets styrelse

Vägverkets styrelse består av en ordförande och minst fyra och högst sex andra medlemmar.

Medlemmarna i styrelsen skall ha sakkunskap om Vägverkets verksamhetsområde, i ledning eller i företagsekonomi och de skall vara oavhängiga på det sätt som konkurrenssituationen förutsätter.

2 §

Styrelsens uppgifter

Utöver vad som bestäms i 13 § lagen om statens affärsverk (627/1987) skall styrelsen inom ramen för den behörighet som ett affärsverk har

1) besluta om principerna för prissättning av produkterna och tjänsterna och om allmänna principer som anknyter till dem,

2) besluta om upptagande av lån och låneförfarandet,

3) besluta om inledande av och upphörande med betydande affärsverksamhet,

4) besluta om betydande åtaganden samt förvärv och överlåtelse av betydande delägarskap och om utövande av rättigheter i samband därmed,

5) bestämma om ställföreträdare för verkställande direktören,

6) besluta om kollektivavtal som gäller personalen, samt

7) bestämma om hur beslutanderätten utövas i fråga om uthyrning, förvärv och överlåtelse av fastighetsförmögenhet samt i fråga om investeringar.

3 §

Styrelsens sammanträden och beslutsfattande

Styrelsen är beslutför när mötets ordförande och minst hälften av de övriga medlemmarna är närvarande.

Ärendena avgörs i styrelsen med enkel majoritet. Om rösterna faller lika, gäller det förslag som mötets ordförande har understött.

4 §

Verkställande direktören

Vägverket leds av styrelsen och verkställande direktören.

Utöver vad som bestäms i 15 § lagen om statens affärsverk skall verkställande direktören dessutom sköta de ärenden som hör till verkets behörighet och som inte styrelsen har fått i uppdrag att avgöra.

5 §

Arvoden

Trafikministeriet bestämmer styrelsemedlemmarnas och revisorernas arvoden.

6 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 29 juni 2000

Minister *Kimmo Sasi*

Trafikministeriet kan vid behov besluta om tillfällig skötsel av verkställande direktörens uppgifter tills verksamheten vid affärsverket Vägverket inleds eller en verkställande direktör har anställts.

Verkställande direktören kan vid behov bestämma om förvaltning, ekonomi och annan verksamhet tills styrelsen inleder sin verksamhet.

Byggnadsråd Juhani Tervala

Nr 661

**Statsrådets förordning
om ändring av 6 § civiltjänstförordningen**

Given i Helsingfors den 29 juni 2000

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från arbetsministeriet, *ändras* i civiltjänstförordningen av den 30 december 1991 (1725/1991) 6 § 91 punkten, sådan den lyder i förordning 906/1999, samt *fogas* till 6 §, sådan den lyder delvis ändrad i förordning 1373/1992, 917/1994, 83/1998, 176/1999 och 906/1999, nya 92—104 punkter som följer:

6 §

Privaträttsliga civiltjänstgöringsinrättningar

Civiltjänstgöringsinrättningar som avses i 15 § 1 mom. 4 punkten civiltjänstlagen är

- 91) Laptuote-säätiö,
- 92) Ylioppilaiden terveydenhoitosäätiö,
- 93) Kehitysvammaisten Palvelusäätiö,
- 94) Väinö Voionmaan Säätiö,
- 95) Haaga Instituutti-säätiö,
- 96) Evangeliska folkhögskolans i Österbot-
ten garantiförening rf,
- 97) Garantiförening för Åbolands folk-
högskola Språk- och turisminstitutet rf,

- 98) Kouluyhdistys Pestalozzi Schulverein
Skolföreningen ry,
- 99) Lahden Rudolf Steiner -koulun kannatusyhdistys ry,
- 100) Elias-Koulun kouluyhdistys ry,
- 101) Haapaveden Opiston kannatusyhdistys ry,
- 102) Jaakkiman Kristillisen Opiston Kannatusyhdistys r.y,
- 103) Kansan Sivistystyön Liitto KSL ry,
- 104) Vuoksenlaakson Teatteriyhdistys ry.

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2000.

Helsingfors den 29 juni 2000

Minister *Maija Perho*

Äldre regeringssekreterare Eeva-Liisa Koivuneva

Nr 662

Handels- och industriministeriets förordning om dietiska produkter

Given i Helsingfors den 4 juli 2000

I enlighet med handels- och industriministeriets beslut föreskrivs med stöd av 48 § livsmedelslagen av den 17 mars 1995 (361/1995):

1 §

Syftet med förordningen

Genom denna förordning genomförs rådets direktiv 89/398/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om specialdestinerade livsmedel sådant det lyder ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 96/84/EG och 1999/41/EG.

2 §

Tillämpningsområde

Denna förordning gäller *dietiska produkter* med vilka avses livsmedel som till sin sammansättning eller i fråga om framställnings sättet klart skiljer sig från motsvarande sedvanliga livsmedel, på så sätt att det lämpar sig för personer med störd näringsupptagning eller ämnesomsättning eller för personer som har särskild nytta av ett kontrollerat intag av vissa substanser i livsmedel på grund av sitt speciella fysiologiska tillstånd.

Bilaga 1 innehåller en förteckning över de grupper med dietiska produkter om vilka bestäms särskilt.

I fråga om angivande av halten koksalt och natrium samt glutenfrihet iakttas vad som särskilt föreskrivs om dem.

3 §

Sammansättning och art

En dietisk produkt skall till sin art och sammansättning vara sådan att den lämpar sig för det särskilda näringsmässiga ändamål som den uppges vara lämplig för.

Den dietiska produkten skall i övrigt uppfylla bestämmelserna i livsmedelslagen samt de bestämmelser och utfärdats med stöd av den och som gäller motsvarande sedvanliga livsmedel, om inte annat bestäms.

4 §

Tillsättning av näringsämnen

Bestämmelserna i förordningen den 14 april 1972 om tillsättning av vitaminer och vissa andra ämnen i livsmedel (281/1972) tillämpas på dietiska produkter enligt vad som bestäms i bilaga 2.

5 §

Förpackning

Dietiska produkter skall alltid säljas färdigt förpackade, och förpackningen skall täcka produkten helt och hållet.

Rådets direktiv 89/398/EEG (CELEX-nummer L1989L0398); EGT nr L 186, 30.6.1989, s. 32 samt Europaparlamentets och rådets direktiv 96/84/EG (Celex-nummer 31996L0084); EGT nr L 48, 19.2.1997, s. 21 och 1999/41/EG (CELEX-nummer 31999L0041) EGT nr L 172, 8.7.1999, s. 39.

Avvikelse från denna regel får göras när produkter säljs direkt till konsumenten, om konsumenten i samband med försäljningen i en separat broschyr eller på något annat lämpligt sätt erhåller den information om produkten som krävs enligt denna förordning.

6 §

Påskrifter på förpackningen

I fråga om förpackningspåskrifter följs bestämmelserna i förordningen om påskrifter på livsmedelsförpackningar (794/1991) och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

På förpackningen skall dessutom uppges de särskilda näringsmässiga egenskaper samt de kvantitativa eller kvalitativa faktorer i fråga om sammansättning eller framställningsmetod som den angivna användningen som dietisk produkt bygger på.

Mängden tillsatt vitamin eller annat tillsatt näringsämne uppges så stor som den minst är den sista användningsdag som anges på förpackningen eller den dag som bäst före datumet anger.

Förpackningen kan förses med påskriften *dietisk* eller *avsedd för dietkost*. Denna påskrift får inte användas på livsmedel som är avsedda för normal konsumtion.

7 §

Näringsvärdesdeklaration

På förpackningar med dietiska produkter skall anges energiinnehållet i kilojoule och kilokalorier samt mängden kolhydrat, protein och fett per 100 gram eller 100 milliliter av den saluförda produkten eller vid behov per särskilt angiven portion.

Om energiinnehållet är mindre än 50 kilojoule (12 kilokalorier) per 100 gram eller 100 milliliter av den saluförda produkten, kan i stället för de uppgifter som föreskrivs i 1 mom. meddelas att energin uppgår till mindre än 50 kilojoule (12 kilokalorier) per 100 gram eller 100 milliliter av den saluförda produkten.

8 §

Utsläppande på marknaden

När en dietisk produkt som inte hör till de

grupper som nämns i bilaga 1 första gången släpps ut på marknaden i någon av staterna inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, skall tillverkaren eller importören göra en anmälan om detta till den behöriga myndigheten i det land som det gäller.

Om produkten senare släpps ut på marknaden i någon annan stat inom det ekonomiska samarbetsområdet, skall tillverkaren eller importören förse den behöriga myndigheten i denna stat med samma information samt uppgift om att den första anmälan mottagits.

Till anmälan skall fogas en modell för de påskrifter som kommer att göras på produktens förpackning.

Vid behov kan den behöriga myndigheten kräva att tillverkaren eller importören lägger fram vetenskapliga utredningar och uppgifter som visar att den dietiska produkten lämpar sig för det ändamål som den säljs för. Om dessa uppgifter ingår i en lättillgänglig publikation, räcker det med en hänvisning till denna publikation.

9 §

Tillfälligt marknadsföringstillstånd

Europeiska gemenskapernas kommission kan på ansökan bevilja en näringsidkare ett tvåårigt tillstånd att släppa ut en sådan dietisk produkt på marknaden som baserar sig på vetenskaplig-teknisk utveckling och som inte uppfyller de särskilda bestämmelser om sammansättningen som getts för de grupper som nämns i bilaga 1.

Kommissionen fattar beslut om ett tillfälligt marknadsföringstillstånd efter att ha hört vetenskapliga livsmedelskommittén och med iakttagande av förfarandet enligt artikel 13 i rådets direktiv (89/398/EEG) om tillnäring av medlemsstaternas lagstiftning om specialdestinerade livsmedel.

Kommissionen kan vid behov till tillståndsbeslutet foga bestämmelser om förpackningspåskrifterna som sammanhänger med ändringen av produktens sammansättning.

10 §

Behörig myndighet i Finland

I Finland är den behöriga myndigheten *Livsmedelsverket*. Livsmedelsverket meddelar anvisningar om hur anmälan enligt 8 §

samt ansökan om tillfälligt marknadsföringstillstånd enligt 9 § skall göras.

11 §

Tillfälligt förbud

Om Livsmedelsverket på goda grunder konstaterar att ett livsmedel som saluförs som dietisk produkt och som inte hör till de grupper som förtecknas i bilaga 1 inte stämmer överens med denna förordning eller utgör en fara för konsumentens hälsa, kan verket tillfälligt avbryta eller begränsa försäljningen av produkten i Finland. Livsmedelsverket underrättar omedelbart kommissionen och de övriga medlemsstaterna om åtgärden och anger skälen till den.

Livsmedelsverket kan vidta motsvarande åtgärder om en dietisk produkt som tillhör

Helsingfors den 4 juli 2000

någon av de grupper som förtecknas i bilaga 1 utgör en fara för konsumentens hälsa även om produkten i fråga uppfyller de gällande specialbestämmelserna.

12 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 8 juli 2000. Genom denna förordning upphävs handels- och industriministeriets beslut av den 22 juni 1995 om dietiska produkter (937/1995) sådant det lyder ändrat genom handels- och industriministeriets beslut av den 25 september 1997 (905/1997).

Dietiska produkter som inte stämmer överens med bestämmelserna i denna förordning får säljas fram till den 8 januari 2001.

Minister *Kimmo Sasi*

Handelsrådet Anna-Liisa Koskinen

GRUPPER AV DIETISKA PRODUKTER**- Grupper av dietiska produkter om vilka närmare bestämmelser utfärdas:**

1. Modersmjölksersättning och tillskottsning
2. Barnmat
3. Bantningspreparat
4. Livsmedel för speciella medicinska ändamål
5. Dietiska produkter för idrottare

- Dietiska produkter om vilka Europeiska gemenskapernas kommission eventuellt kommer att utfärda närmare bestämmelser efter att ha hört vetenskapliga livsmedelskommittén:

6. Dietiska produkter avsedda för personer med rubbningar i kolhydratämnesomsättningen (diabetes)

**TILLSÄTTNING AV VITAMINER OCH ANDRA NÄRINGSÄMNINGEN
I DIETISKA PRODUKTER****1) Produkter med lågt energiinnehåll för bantning**

- 1.1. Kostersättningar och måltidsersättningar
Bestämmelserna i handels- och industriministeriets beslut av den 25 september 1997 om bantningspreparat (904/1997) följs.
- 1.2. Andra dietiska produkter för bantning
Tillsatser av vitaminer och andra näringsämnen är tillåtna.

2) Av kolhydrater, proteiner och/eller andra näringsämnen sammansatta preparat (s.k. formula-produkter) som ersätter måltider helt eller delvis och är avsedda för idrottare och andra motsvarande specialgrupper

Tillsatser av vitaminer och andra näringsämnen är tillåtna.

3) Natriumfattiga livsmedel, inklusive koksaltprodukter

Förordningen 281/1972 iakttas med följande undantag:

- 3.1. I koksaltprodukter kan tillsättas 2,5 mg jod/100 g (rekommenderad mängd).

4) Glutenfria livsmedel

Förordningen 281/72 iakttas med följande undantag:

- 4.1. I mjöl kan per 100 gram följande näringsämnen tillsättas (rekommenderade gränsvärden):

tiamin	0,2 - 0,5 mg
riboflavin	0,1 - 0,5 mg
niacin	1,6 - 5 mg
pyridoxin	0,3 - 0,8 mg
järn	1,6 - 6,5 mg

5) Andra dietiska produkter som inte hör till grupperna i bilaga 1

Enligt förordningen 281/72.

Nr 663

**Jord- och skogsbruksministeriets meddelande
om jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring av bilaga 2 av jord- och
skogsbruksministeriets beslut om marknadsföring av sättpotatis**

Utfärdat i Helsingfors den 30 juni 2000

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 4 § lagen den 25 februari 2000 om Finlands författningssamling (188/2000):

Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat följande förordning:

Förordningens rubrik	JSM:s föreskrifts- samling nr	utfärdat	träder i kraft
JSMf om ändring av bilaga 2 av jord- och skogsbruksministeriets beslut om marknadsföring av sättpotatis*	78/00	30.6.2000	7.7.2000

Förordningen har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets föreskriftssamling. Förordningen kan fås från jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral, (Mariegatan 23, Helsingfors), PB 310, 00023 Statsrådet, tfn (09) 5765 111.

Helsingfors den 30 juni 2000

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Överinspektör *Juha Mantila*

* rådets direktiv 66/403/EEG, (31966L0403); EGT nr 125, 11.7.1966, s. 2320